

Mans vaļasprieks

• Skaidrīte Šķimele, Līvānu ģimnāzijas latviešu valodas un literatūras skolotāja.

Foto: J. Magdalenoks

— Jau kopš jaunības dienam man vienmēr ir patīcis kaut ko kolekcionēt. Vaļasprieki man ir divi — akmeņi un gliemežvāki. Gliemežvākus sāku kolekcionēt astoņdesmito gadu vidū. Biju aizbraukusi uz Jūrmalu un, staigājot gar jūras malu, salasīju vairākus interesantus gliemežvākus. Mani visu mūžu interesējuši raksti un krāsas, tādēļ nav svarīgs daudzums, galvenais ir neparastie, neatkārtojamie raksti. Deviņdesmito gadu sākumā pie manis ciemojās tēvocis no Austrālijas, es, protams, rādīju viņam savu kolekciju, bet viņš saka: «Tur nekā nav, tu met tos visus ārā. Es tev palīdzēšu izveidot labu kolekciju». Visus es, protams, neizmetu, bet ikreiz, kad onkulis brauca uz Latviju, ko viņš darīja deviņus gadus, līdzī veda arī gliemežvākus. Mani gliemežvāki ir no dažādiem pasaules okeāniem, jūrām. Viens, ļoti liels Indijas okeāna gliemežvāks man patīk savu īpatnējo rakstu dēļ. Izrādās, ka šos lielos gliemežvākus neizskalo okeāna viļņi, tie kopā ar mirušo gliemezi nogrimst dzīlēs. Viņus izvelk zvejnieki reizē ar saviem lomiem, taču tūdaļ arī met atpakaļ, jo no skaistās gliemežnīcas dvakojot neizturama smaka. Tomēr ir ļaudis, kas ar to nodarbojas, iztīra, apstrādā gliemežnīcu, pārdod tādu, kādas esam pieraduši tās redzēt. Pašlaik manā kolekcijā ir 24 gliemežvāki.

Līdzīgi ir ar akmeņiem, mani neinteresē pats akmens, viņa vārds vai vērtība, bet gan forma un krasa. Arī šo kolekciju vākt man ierosināja onkulis, kurš atveda ļoti daudz dažādu krāsu opālus. Daudzus esmu pirkusi tepat Rīgā, Dabas muzejā. Mājās ir kādi simts akmeņi, daudz ametistu, opālu, to krāsu nianšes ir bezgalīgas. Nu jau kādu pusgadu katram akmenim cenšos piemeklēt atbilstošas dzejas rindas. Man šie vaļasprieki vajadzīgi tāpēc, lai atslēgtos no ikdienas problēmām. Interesē Austrumu filozofija, tās krāsu pasaule, dabas neatkārtojamās rotaļas akmeņos. Daba nav radījusi divus vienādus akmeņus, katram no tiem ir savs skaistums. Tie ir neapstrādāti, tādēļ naudas izteiksmē vērtības šiem akmeņiem nav. Neuzskatu sevi par kolekcionāru, jo manī nav tā *azarta* — krāt, iemainīt un vairot. Tas ir vaļasbrīžu prieks. Lietām nepieķeros, un man nebūtu žēl uzdāvināt kādu no saviem akmeņiem vai gliemežvākiem, ja vien tas kādam sagādātu prieku.